

(ฎีกาอย่าง)

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๒๗๖/๒๕๒๐

(อัยการแพร่ โจทก์ นายเปลี่ยน แห่งพิทักษ์ จำเลย)

พระราชบัญญัติ บ่าไม้ฯ

ไม้สักตัดเป็นรูปคล้ายค้างคาวและปลา ทรงกลางชุดเชาเป็นเอ่งหยาบ ๆ ยังไม่เป็นรูปสัตว์หรือภานะอะไร ยังเป็นไม้ประปุกาน พ.ร.บ. บ่าไม้

ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับให้จำคุกจำเลย ๖ เดือน ตาม พ.ร.บ. บ่าไม้ พ.ศ. ๒๕๘๕ ม. ๔๙, ๗๒ ฯลฯ รับของกลาง จำเลยปฏิเสธ

ศาลฎีกวินิจฉัยข้อกฎหมายว่า “ทางพิจารณาข้อเท็จจริงที่ไม่ได้เดียงกันพงส์ได้ว่าไม้ของกลางเป็นไม้สักตัดเป็นแผ่นเล็ก ๆ รวม ๔๕ ชิ้น ปริมาตรเนื้อไม้รวมกันเพียง ๐.๐๑๙ ลูกบาศก์เมตร ไม่เหล่าน้ำตัดเป็นรูปคล้ายค้างคาว ๔๐ ชิ้น คล้ายปลา ๕๕ ชิ้น ทรงกลางชุดเชาเป็นเอ่ง คดมีปุ่มหัวจะต้องวินิจฉัยว่าไม้ของกลางเหล่านี้ได้พ้นจากสภาพไม้ประปุกานเป็นเครื่องใช้หรือยัง ได้พิเคราะห์แล้วไม้ของกลางทั้งหมดเป็นรูปหยาบ ๆ ยังไม่เป็นรูปสัตว์และคุณไม่อกรว่าทำเป็นภานะใส่อะไรไม่ได้กstag แต่ความรอยตัด ไม่ลับเหลี่ยม มีเสียงและรอยสีรอยมีด ไม่ขัดทานมัน ลักษณะดังนี้ถือได้ว่ายังเป็นไม้ประปุกอยู่และยังไม่เป็นภานะใส่อาหารทั้งหมดโดยทั้งที่จำเลยมิได้ขอสัก จำเลยมิได้ของกลางไว้ใน ความครอบครองจึงเป็นความผิดตามที่ฟ้อง

สำหรับโทษที่จะลงแก่จำเลยนั้น จำเลยฎีกขอให้รอการกำหนดโทษหรือการลงโทษ เห็นว่าไม้ของกลางมีจำนวนเล็กน้อย ทั้งจำเลยก็ได้ให้การรับสารภาพในนั้นสอบสวน สมควรของการลงโทษให้จำเลยพิพากษาแก่คำพิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นว่า ให้รอการลงโทษจำคุกจำเลยไว้มีกำหนด ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖”

(อุดม ทันด่วน – ชลอ จามรman – โสพิทักษ์ คงคงเกตุ)